

Για εκείνα τα εγκλήματα που περιμένουν τις απαντήσεις μας

Η συνθήκη που επικρατεί σε αρκετά μέρη της Αφρικής, στο Αφγανιστάν, στην Μέση Ανατολή και κυρίως στη Συρία (λόγω του μακροχρόνιου πολέμου που διεξάγεται μεταξύ του καθεστώτος Άσαντ και των ανταρτών, της ισχυροποίησης του IS και των βομβαρδισμών της Δύσης), έχει οδηγήσει πολλές χιλιάδες ανθρώπων σε βίαιη απομάκρυνση από τον τόπο τους. Στη συνθήκη αυτή συμβάλλει τα μέγιστα η ολοένα και εντεινόμενη πολεμική εμπλοκή της "αναπτυγμένης" δύσης. Η ευρωπαϊκή ένωση, μέσω των ισχυρών κρατών της, διατηρεί εξέχοντα ρόλο στο γεωπολιτικό σκηνικό, επιδιώκοντας οικονομικά οφέλη και ισχυροποίηση του ηγεμονισμού της, συμμετέχοντας ενεργά στον ξεριζωμό των ανθρώπων με βομβαρδισμούς και στρατιωτικές επιχειρήσεις, εξαγωγές πολεμικών οπλισμών, στήριξη δικτατοριών, φονταμενταλιστών καθώς και με πολιτικές οικονομικής αφαίμαξης έναντι φτωχότερων κρατών. Η οχύρωση της ευρώπης-φρούριο μέσω της FRONTEX και της συνθήκης του Δουβλίνου II, επιβάλλει -για όσους/ες δεν έχουν τίποτα πια να χάσουν- τη διαδρομή θανάτου από τη Μεσόγειο και τα Βαλκάνια προς τις χώρες του Ευρωπαϊκού Βορρά.

Την ευθύνη των πολιτικών της Δύσης για τους/τις δολοφονημένους μετανάστες/στρίες και τα αδιάκοπα καρβάνια εξαθλιωμένων μετακινούμενων ανθρώπων έρχεται να ξεπλύνει το ιδεολογικό εργαλείο του «ανθρωπισμού». Η μετονομασία της μετανάστευσης (από κράτη που οι συνθήκες διαβίωσης γίνονται όλο και πιο δύσκολες ως επικίνδυνες για τις ζωές των ανθρώπων) σε «ανθρωπιστική» κρίση και η ανακήρυξη του ανθρωπισμού ως υπέρτατης αξίας της δημοκρατίας, ως φιλόθρονης και ελεήμονης ιδεολογίας και πρακτικής απέναντι σε όσους/ες «περισσεύουν», δημιουργεί τις προϋποθέσεις ώστε η εκμετάλλευση των από κάτω να αναπαράγεται κανονικά, χωρίς να δημιουργούνται τριγμοί στην κυρίαρχη τάξη. Αρκεί οι όποιες κινήσεις αλληλεγγύης να περιοριστούν αυστηρά στην συλλογή τροφίμων, κουβερτών κ.λπ. Ταυτόχρονα, η μέχρι τώρα «παθητική» στάση αναμονής της «ευαισθητοποιημένης» από το δράμα των μεταναστών ευρωπαϊκής ένωσης, της δίνει τον απαραίτητο χρόνο να οργανωθεί, έχοντας πρώτα καλλιεργήσει το πεδίο για τις απαραίτητες κοινωνικές συναινέσεις, ώστε να ισχυροποιήσει την αντιμεταναστευτική πολιτική της. Η υποκριτική στοχοποίηση των «διακινητών» ως υπεύθυνων για τις δολοφονίες στη Μεσόγειο, ο ρόλος των «μη φιλόξενων» κρατών εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης που πρέπει να συμπεριληφθούν όμως στις όποιες αποφάσεις, καθώς επίσης και η αυξημένη προπαγάνδα διαχωρισμού των μεταναστών σε αυτούς που δικαιούνται άσυλο και σε «παράνομους», έρχονται να νομιμοποιήσουν την αύξηση των στρατικοποιημένων επιχειρήσεων φύλαξης των θαλασσών ακόμα και με αναχαιτίσεις πλοιαρίων (επιχείρηση με το κωδικό όνομα «Σοφία»), των φραχτών και της χρήσης όπλων στα σύνορα, των στρατοπέδων συγκέντρωσης, των επαναπροωθήσεων όσων «περισσεύουν» και της εκμετάλλευσης ενός επιλεκτικά διαλεγμένου εργατικού δυναμικού. Επιχειρείται έτσι να πλασαριστούν ως απαραίτητες και αδιαμφισβήτητες οι πολιτικές εκείνες που παράγουν σύνορα και απαγορεύσεις, πολέμους και λεηλασία γης και ανθρώπων, συσσώρευση πλούτου στους λίγους, φτώχεια και θάνατο για τους πολλούς.

Για τον "ανθρωπισμό" του ελληνικού κράτους

Στην ελληνική επικράτεια, οι πολυάριθμες αφίξεις μεταναστών/στριών τους τελευταίους μήνες διαχειρίζονται από τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ευθυγραμμισμένα με την πολιτική της ευρωπαϊκής ένωσης. Ο μέχρι πρότινος ριζοσπαστισμός που πρέσβευε ο ΣΥΡΙΖΑ, πέρασε πολύ γρήγορα από τις υποσχέσεις και την ελπίδα σε αμιγώς νεοφιλελεύθερο μοντέλο διακυβέρνησης, αποδεικνύοντας στις εντός και εκτός οικονομικές και πολιτικές ελίτ ότι αποτελεί τον καταλληλότερο εγγυητή για την πολυπλόκτη ομαλότητα.

Σε ένα διαρκές καθεστώς έκτακτης ανάγκης, με την ολοένα αυξανόμενη συντηρητικοποίηση της εγχώριας πολιτικής σκηνής, επικοινωνιακά και ουσιαστικά, το ελληνικό κράτος ως νοτιοανατολικός ακρίτας διεκδικεί επάξια το ρόλο του θεματοφύλακα του καπιταλιστικού οχυρού. Ο ρόλος του στη διαχείριση των μεταναστών/στριών δεν διαφοροποιείται από τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη. Προπαγανδίζει τη φιλανθρωπία σε όλα τα μ.μ.ε., παροτρύνει να εκφράζεται η αλληλεγγύη μέσω θεσμικών δομών και Μ.Κ.Ο, μοιράζει το ίδιο σκηνές και τρόφιμα, ναυλώνει λεωφορεία του ΟΑΣΑ για τις μετακινήσεις των μεταναστών, ανοίγει γήπεδα και εγκαταστάσεις για να φιλοξενηθούν προσωρινά και τους υποδεικνύει το δρόμο για τη συνέχεια του ταξιδιού τους.

Ενώ παράλληλα και συστηματικά...

-πραγματοποιεί εκκαθαρίσεις κεντρικών πλατειών και χώρων από πρόχειρους προσφυγικούς καταυλισμούς με τη συνδρομή αστυνομικών δυνάμεων καταστολής, μεταφέροντας τους ανθρώπους σε απομακρυσμένες περιοχές ώστε να παραμένουν αόρατοι, καθιστώντας τους φτωχούς και κατατρεγμένους ως μιαρούς και ξένους για την ελληνική πραγματικότητα.

-προετοιμάζει εγκαταλειμμένα στρατόπεδα και απομακρυσμένες εγκαταστάσεις ώστε να «εξαφανίσει» τους χιλιάδες μετανάστες που θα εγκλωβιστούν στην Ελλάδα λόγω των δύσκολων καιρικών συνθηκών του χειμώνα. Βάζει μπροστά τα κέντρα καταγραφής, ταυτοποίησης, επαναπροώθησης (γνωστά ως hot spots), για να μπλοκάρει την είσοδο εντός του "ευρωπαϊκού παραδείσου".

-καλλιεργεί συστηματικά μέσω μίντια την εικόνα του Σύρου πρόσφυγα, ως "καθαρού", "μορφωμένου", "σεβαστού", που χρήζει ιδιαίτερης μεταχείρισης, στοχοποιώντας τον Αφγανό, Νιγηριανό, ..., ως «παράνομο» μετανάστη, ως "φτωχό" και "αμόρφωτο", στοχοποιώντας τελικά την ίδια τη φτώχεια. Ποινικοποιεί για μια ακόμη φορά τους "χωρίς χαρτιά", διαχειρίζοντάς τους ως πρόβλημα που χρειάζεται να επιλυθεί μέσω των νόμιμων διαδικασιών της ισχυροποιημένης πλέον αντιμεταναστευτικής πολιτικής.

-κατασκευάζει φράχτες και εντείνει την στρατιωτικοποιημένη φύλαξη των συνόρων, συμμετέχει στις δράσεις της FRONTEX και της EUROPOL, νομιμοποιεί αποφάσεις της Ε.Ε για αναχαιτίσεις πλοιαρίων, νομιμοποιεί τους βομβαρδισμούς και τις στρατιωτικές επιχειρήσεις της Δύσης, συμμετέχει το ίδιο ενεργά σε νατοϊκές αποστολές που ξεριζώνουν τους πλυθησμούς από τον τόπο τους.

Παράλληλα η ενεργοποίηση των συντηρητικών αντανάκλαστικών της κοινωνίας μέσω της καλλιέργειας ενός εθνικού-πατριωτικού λόγου που οικοδομήθηκε με τόση φροντίδα το προηγούμενο διάστημα, κατασκευάζοντας κοινωνική συνοχή βασισμένη σε εθνικές αφηγήσεις, έχει λειάνει το έδαφος για την επανεμφάνιση ρατσιστικών μορφωμάτων. Με τη μετατόπιση από την πλευρά της χρυσής αυγής σε ένα πιο "σοβαρό" ακροδεξιό αστικό κόμμα, η ροή των ρατσιστικών δηλητηρίων θα διοχετεύεται κοινωνικά, όπως ήδη γίνεται, είτε με την μορφή καταστηματαρχών που έχουν πληγεί, είτε με την μορφή αγανακτισμένων κατοίκων του υποβαθμισμένου κέντρου της Αθήνας και των νησιών που αποτελούν πύλες εισόδου για τους μετανάστες. Αυτό, ωστόσο, δεν αποκλείει την επανασυγκρότηση των δολοφονικών ταγμάτων εφόδου, έστω και χωρίς φανερές διασυνδέσεις με τη χ.α., εναντίον μεταναστών-προσφύγων το προσεχές διάστημα.

Να ξαναμιλήσουμε τη γλώσσα της αλληλεγγύης

Η επιχείρηση από πλευράς ελληνικού κράτους σημασιολογικής ταύτισης της αλληλεγγύης με τον ανθρωπισμό στοχεύει στην απονοματοδότηση των αντιεραρχικών, αδιαμεσολάβητων και αυτοοργανωμένων δράσεων και λόγου, απονευρώνοντάς τα από τα επαναστατικά τους νοήματα. Η εμφάνιση ολοένα και περισσότερων προγραμμάτων από δήμους και μ.κ.ο. που αντιγράφουν με κακέκτυπο τρόπο αντιδομές εγχειρημάτων, καθώς και κινητοποιήσεις υπέρ των μεταναστών/στριών που οργανώνονται με κάθετο τρόπο, στο πλαίσιο της νομιμότητας, προσεκτικές και ελεγχόμενες, στοχεύουν στον εφησυχασμό συνειδήσεων και στην αφομοίωση των αγώνων ενάντια σε πρακτικές οχύρωσης του κράτους, ενσωματώνοντας στις κάθετα οργανωμένες κινητοποιήσεις μορφές και κώδικες των από κάτω. Σε αυτό το πολιτικό πλαίσιο το ζητούμενο για το "ανθρωπιστικό κράτος" είναι οι κινήσεις αλληλεγγύης των από κάτω ως ίσο προς ίση, με χαρακτηριστικά ξένα προς τα κυρίαρχα, να μπορούν να χαρακτηρίζονται ως «ακραίες» και επικίνδυνες, με σκοπό την περιθωριοποίησή τους.

Οι μετανάστες/στρίες δεν είναι μόνοι/ες τους.

Απέναντι σε πλαστούς διαχωρισμούς (νόμιμοι- παράνομοι μετανάστες) που ορίζουν το ποιες ζωές αξίζει να βιωθούν και ποιες όχι στεκόμαστε αλληλέγγυα προς όλους όσοι συνιστούν τις υποτελείς τάξεις. Απέναντι στο σύστημα που γεννά φτώχεια και θάνατο στεκόμαστε αμετακίνητα εχθρικά, οξύνοντας τις πρακτικές που ρηγματώνουν τα θεμέλια αυτού του πολιτισμού. Για έναν κόσμο ανεξούσιο και ελεύθερο, χωρίς χαρτιά, σύνορα και εκμετάλλευση.

**Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΓΚΡΕΜΙΖΕΙ ΦΡΑΧΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΣΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ**

ΑΓΡΟΣ

ΑΥΤΟΔΙΟΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟ ΕΔΑΦΟΣ

<http://agros.espivblogs.net>

[e-mail:agros@espiv.net](mailto:agros@espiv.net)

Νοέμβριος 2015